

Základní informace

13 C 64/2026 - 24

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Klouzkem ve věci
žalobkyně: [Jméno žalobkyně] ., IČO [IČO žalobkyně] sídlem [Adresa žalobkyně]
proti

žalovanému: [Jméno žalovaného] , narozený [Datum narození žalovaného] bytem
[Adresa žalovaného]

o zaplacení 25 270 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 13 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,50 % ročně z částky 13 000 Kč od 5. 2. 2026 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žaloba se co do zaplacení částky ve výši 12 270 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,50 % ročně z částky 12 270 Kč od 5. 2. 2026 do zaplacení zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu žalobu na zaplacení částky 25 270 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že mezi žalobkyní a žalovaným byla dne [datum]

uzavřena Smlouva o úvěru, na základě které byla žalovanému poskytnuta částka ve výši 15 000 Kč, která byla žalovanému poskytnuta v hotovosti při podpisu smlouvy. Částku měl žalovaný vrátit společně s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 12 270 Kč, celkem tedy 27 270 Kč, a splácet ji měl v pravidelných splátkách po 455 Kč týdně. Žalovaný vrátil však jen 2 000 Kč. Dlužná částka se tedy skládá z nesplacené jistiny a poplatku. Zároveň žalobkyně uplatnila nárok na zaplacení úroku z prodlení.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil. Za splnění podmínek ustanovení § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas.

3. Provedeným dokazováním byl zjištěn následující skutkový stav. Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne [datum] Smlouvu o úvěru, na základě které žalovanému poskytla v hotovosti při podpisu smlouvy částku ve výši 15 000 Kč. Žalovaný měl poskytnuté peníze vrátit včetně poplatku za půjčené peněžní prostředky ve výši 12 270 Kč, tedy 81,8 % z jistiny. Vrátit je měl do 60 týdnů (zjištěno ze Smlouvy o úvěru ze dne [datum]). Vrátil však jen 2 000 Kč (dle výpisu platební historie). Žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky do 4. 2. 2026 (dle předžalobní výzvy ze dne 30. 12. 2025 a podacího lístku).

4. Žalobkyně tvrdila, že posoudila před uzavřením úvěrové smlouvy úvěruschopnost žalovaného, a to na základě informací poskytnutých žalovaným a zaznamenaných ve formuláři o údajích žalovaného. Z tohoto formuláře vyplývá, že žalovaný měl příjem 17 293 Kč, náklady na bydlení ve výši 8 932 Kč, bydlel v nájmu, životní minimum na ověření činilo částku 4 860 Kč, celkové měsíční výdaje domácnosti tak dle formuláře byly 13 792 Kč s disponibilním zůstatkem 3 501 Kč, dále že byl žalovaný svobodný a vlastnil vůz (zjištěno z Evidenční karty klienta). Údaje o příjmech a výdajích žalovaného vyplněné ve formuláři byly doloženy kopií nepodepsané pracovní smlouvy žalovaného u zaměstnavatele [právnícká osoba] ., uzavřené dne [datum] pro pozici kuchaře na dobu maximálně 3 let, ze které není patrná výše mzdy (zjištěno z pracovní smlouvy), dále potvrzením o příchozí úhradě, ze kterého vyplývá, že dne 18. 11. 2024 žalovaný na svůj bankovní účet obdržel částku 7 847 Kč s poznámkou „PvN/PpR 10/24“ tedy jako podporu v nezaměstnanosti/podporu při rekvalifikaci za měsíc říjen 2024 (zjištěno z potvrzení o příchozí úhradě ze dne 10. 12. 2024), a výplatní páskou žalovaného za měsíc listopad 2024 od [právnícká osoba] ., dle které činila čistá mzda žalovaného v daný měsíc částku 26 739 Kč. Dále žalobkyně tvrdila, že prověřovala žalovaného v dostupných rejstřících – tedy databázi neplatných dokladů [Anonymizováno], kontrolou dle RČ dálkovým systémem [právnícká osoba], náhledem do insolvenčního rejstříku, kontrolou v Centrální evidenci exekucí, kontrolou platební historie žalovaného u žalobkyně, telefonickou kontrolou u zaměstnavatele. Žádné důkazy však k těmto tvrzením žalobkyně nedoložila, a tak je neprokázala ani přes poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. Z úřední činnosti soudu je známo, že proti žalovanému byly v minulosti vedeny exekuční řízení, byl i v insolvenci.

5. Zjištěný skutkový děj soud posoudil s ohledem na datum uzavření smlouvy podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a dále dle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“), neboť se jednalo o vztah mezi žalobkyní coby podnikatelem a žalovaným coby spotřebitelem.

6. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající

ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Podle odstavce 2 věty první tohoto ustanovení poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

7. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.

8. Podle § 1970 o. z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

9. Podle § 1958 odst. 2 o. z. neujedná-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.

10. Žalobkyně tvrdila, že před uzavřením smlouvy o úvěru posoudila úvěruschopnost žalovaného, a to odborným posouzením jeho příjmů a výdajů a nahlédnutím do externích úvěrových registrů. Údaje o výdajích žalovaného a historie platební morálky žalovaného nebyly nijak zkoumány. Žalobkyně tak neprokázala ani přes poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. své tvrzení, že řádně posuzovala úvěruschopnost žalovaného.

11. Soud posoudil zjištěný skutkový stav podle uvedených zákonných ustanovení a dospěl k závěru, že žaloba byla podána po právu jen z části. Žalobkyně prokázala, že přenechala žalovanému částku 15 000 Kč. Smlouva o spotřebitelském úvěru však nebyla uzavřena platně. Žalobkyně totiž neprověřila s odbornou péčí úvěruschopnost žalovaného (schopnost poskytnutý úvěr splácet), jak jí ukládal zákon o spotřebitelském úvěru, což má za následek absolutní neplatnost dané smlouvy (k tomu srov. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 5. 3. 2020 ve věci C679/18). V tomto směru soud odkazuje také na rozhodnutí Krajského soudu v Praze z 18. 2. 2020, č. j. 22 Co 295/2019-86, podle něhož v případě, že věřitel dostatečně neověří úvěruschopnost žalovaného, dochází k absolutní neplatnosti uzavřených smluv, stejně tak jako na rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. III US 4129/2018 týkající se povinnosti věřitelů řádně zkoumat úvěruschopnost dlužníků. Součástí odborné péče poskytovatele úvěru je přitom taková obezřetnost, že poskytovatel před uzavřením smlouvy zjišťuje údaje o příjmech a výdajích žadatele o úvěr, nicméně nespolehá se na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené žadatelem, ale sám tyto údaje prověří. Žalobkyně si zjevně ověřila toliko výši příjmů žalovaného, ale zcela rezignovala na ověření výše výdajů a životních nákladů žalovaného. Výdaje tvrzené žalovaným jsou přitom zjevně nereálné a pakliže by si žalobkyně skutečně dostatečně ověřovala

úvěruschopnost žalovaného, zjistila by i insolvenční řízení, které skončilo oddlužením žalovaného, kdy taková skutečnost hovoří sama o sobě ohledně platební morálky žalovaného. I fakt, že žalovaný v měsíci říjnu 2024 pobíral sociální dávky pojící se s nezaměstnaností, měl žalobkyni indikovat, že takový klient nemusí být schopen splácet požadovaný úvěr.

12. Soud navíc poukazuje na nepřiměřená ujednání o dalších platbách spojených s poskytnutím úvěru, neboť došlo k navýšení samotné jistiny o dalších 81.8 %. Za situace, kdy žalobkyně neprokázala, že docházelo k hotovostnímu inkasu splátek, je třeba pohlížet na veškerá vedlejší ujednání tak, že plnily funkci úroků, které byly sjednány v rozporu se zákonem, přičemž soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004, podle něhož již úroky, které přesahují 60 %, byly sjednány v rozporu s dobrými mravy.

13. Žalobkyně tedy poskytla žalovanému peněžní prostředky na základě neplatného titulu. Žalovanému tak vznikla povinnost vrátit poskytnutou jistinu. Vrátil však jen 2 000 Kč. Soud mu proto uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 13 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,50 % ročně z částky 13 000 Kč od 5. 2. 2026 do zaplacení. Splatnost byla odvozena od předžalobní výzvy, kterou byl žalovaný vyzván k úhradě dlužné částky do 4. 2. 2026, žalovaný na tuto výzvu ničeho neuhradil a dostal se tak 5. 2. 2026 do prodlení podle § 1970 o. z. Výše byla stanovena ke dni prodlení dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Lhůtu k plnění soud určil třídní podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

14. V ostatních nárocích soud žalobu v této části zamítl jako nedůvodnou s ohledem na závěr o absolutní neplatnosti smlouvy jako celku, aniž by se zabýval otázkou platnosti jednotlivých smluvních podmínek, o něž žalobkyně opírala nároky na poplatky a smluvené úroky.

15. Podle § 142 odst. 2 o. s. ř. pak soud rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky tak, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla ve věci z větší části neúspěšná a převážně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze, a to písemně do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Pokud by povinný dobrovolně nesplnil povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, má oprávněný právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na pověření soudního exekutora provedením exekuce (zák. č. 120/2001 Sb.)

Příbram 18. června 2026

Mgr. Zdeněk Klouzek
samosoudce